

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 164/12

Luxemburg, 12 decembrie 2012

Concluziile avocatului general prezentate în cauzele C-201/11 P, C-204/11 P și C-205/11 P
UEFA și FIFA/Comisia

Avocatul general Jääskinen propune Curții să respingă recursurile formulate de FIFA și de UEFA împotriva hotărârilor Tribunalului privind difuzarea la televiziune a Campionatului Mondial și a EURO

În cazul în care statele membre consideră aceste competiții drept evenimente de importanță majoră pentru societatea lor, ele pot impune, pentru a asigura accesul unui public larg la acestea, ca respectivele competiții să fie difuzate la o televiziune gratuită

Directiva referitoare la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune¹ permite statelor membre să interzică difuzarea în exclusivitate a evenimentelor pe care le consideră de importanță majoră pentru societatea lor, în cazul în care o astfel de difuzare ar lipsi o parte importantă a publicului de posibilitatea de a urmări aceste evenimente la o televiziune gratuită.

Fédération internationale de football association (FIFA) organizează faza finală a Campionatului Mondial de Fotbal („Campionatul Mondial”), iar Union of European Football Associations (UEFA) organizează Campionatul European de Fotbal („EURO”). Vânzarea drepturilor de difuzare la televiziune a acestor competiții constituie pentru acestea o sursă importantă de venituri.

Belgia și Regatul Unit au întocmit fiecare o listă a evenimentelor considerate de importanță majoră pentru societatea lor. Aceste liste conțineau printre altele, în cazul Belgiei, toate meciurile fazei finale a Campionatului Mondial și, în cazul Regatului Unit, toate meciurile fazei finale a Campionatului Mondial și a EURO. Aceste liste au fost trimise Comisiei, care a decis că sunt compatibile cu dreptul Uniunii.

Cu toate acestea, FIFA și UEFA au atacat aceste decizii în fața Tribunalului, contestând faptul că toate aceste meciuri pot constitui evenimente de importanță majoră pentru publicul din aceste state. Întrucât Tribunalul a respins² acțiunile lor, FIFA și UEFA au formulat recursuri în fața Curții de Justiție.

În concluziile prezentate astăzi, avocatul general Niilo Jääskinen analizează mai întâi repartizarea competențelor între statele membre și Comisie în ceea ce privește interdicția difuzării în exclusivitate a evenimentelor care au o importanță majoră pentru societate. Astfel, acesta constată că, potrivit directivei, statele membre sunt singurele competente să elaboreze listele naționale prin care se urmărește să se asigure transmiterea evenimentelor care au o importanță majoră pentru societate la televiziunea gratuită. În această privință, statele membre dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a alege măsurile pe care le consideră cel mai bine adaptate pentru a atinge, în contextul particularităților culturale și sociale naționale, obiectivul directivei care constă în asigurarea libertății de difuzare a programelor de televiziune.

În consecință, în opinia domnului Jääskinen, controlul pe care Comisia este abilitată să îl realizeze asupra modului de exercitare a puterii discreționare a statului membru privind stabilirea listelor

¹ Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1997 (JO L 202, p. 60, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 232).

² Hotărârile Tribunalului din 17 februarie 2011, FIFA și UEFA/Comisia, ([T-385/07](#), [T-55/08](#) și [T-68/08](#)), a se vedea de asemenea [CP 9/11](#).

naționale este limitat la verificarea existenței unei erori vădite de apreciere. Astfel, Comisia este îndeosebi obligată să verifice procedura de elaborare a listelor naționale în raport cu criteriile de transparență și de claritate și să se asigure că evenimentele desemnate de statele membre pot fi considerate efectiv ca fiind de importanță majoră pentru societate. În plus, Comisia trebuie să asigure ca listele naționale să nu prevadă o derogare mai largă de la libertățile fundamentale decât cea stabilită de directivă. De asemenea, Comisia trebuie să controleze listele naționale din punctul de vedere al principiilor generale, precum interzicerea discriminării pe motive de cetățenie sau de naționalitate. Totuși, în opinia avocatului general, controlul Comisiei trebuie să fie de natură obiectivă și să aibă o întindere limitată.

Cu toate acestea, în cadrul procesului decizional al Comisiei, verificarea listelor naționale nu poate în niciun caz să se rezume la un automatism. Dimpotrivă, Comisia este obligată, în limitele competenței sale, să respecte în special principiul bunei administrări, care implică obligația de a examina, cu atenție și imparțialitate, toate elementele relevante ale speței. Un asemenea control nu exclude însă repetarea unor formulări identice în deciziile sale, din moment ce criteriile în raport cu care Comisia verifică eroarea vădită de apreciere a statelor membre rămân neschimbate.

În acest context, avocatul general subliniază că controlul care trebuie să fie exercitat de Tribunal cu privire la aplicarea de către Comisie a competenței sale de verificare trebuie de asemenea să se limiteze la a analiza dacă Comisia a constatat sau a respins întemeiat existența unei erori vădite comise de statul membru în cauză.

În continuare, avocatul general constată că, prin faptul că a rezervat statelor membre posibilitatea de a elabora lista evenimentelor de importanță majoră pentru societatea lor, legiuitorul Uniunii intenționa să concilieze obiectivul privind libertatea de prestare a serviciilor în domeniul difuzării programelor de televiziune și cel privind garantarea dreptului la informație în contextul diversității culturale a statelor membre. Astfel, restricția privind această libertate fundamentală a fost anume privită de legiuitorul Uniunii ca indispensabilă pentru garantarea accesului unui public larg la evenimentele de importanță majoră pentru societate. Ca atare, aceasta trebuie considerată, în principiu, justificată și, în consecință, proporțională.

În ceea ce privește argumentul FIFA și al UEFA potrivit căruia limitarea difuzării în exclusivitate a evenimentelor sportive organizate de acestea ar aduce atingere dreptului lor de proprietate, avocatul general Jääskinen precizează că, în măsura în care dreptul de proprietate legat de difuzarea de evenimente sportive nu este definit nici în dreptul național nici în dreptul Uniunii, domeniul său de aplicare depinde, în mod fundamental, de dispozițiile care prevăd limitele acestuia, precum directiva. Pentru acest motiv, măsura în cauză nu constituie un obstacol în calea dreptului de proprietate în sensul Cartei drepturilor fundamentale.

În sfârșit, avocatul general Jääskinen propune Curții să confirme că, deși Campionatul Mondial și EURO sunt menționate în directivă cu titlu de exemplu ca evenimente de importanță majoră pentru societate, aceasta nu înseamnă că respectivele evenimente sportive în integralitatea lor pot, în toate cazurile, să fie incluse pe lista națională independent de interesul pe care ele îl suscită în statul membru în cauză. În schimb, menționarea Campionatului Mondial și a EURO în directivă presupune că, atunci când înscrie meciurile din aceste competiții pe lista națională, statul membru nu este obligat să includă în înștiințarea sa către Comisie o motivație specială privind caracterul lor „de evenimente de importanță majoră pentru societate”.

În aceste condiții, avocatul general Jääskinen consideră că Tribunalul și-a exercitat în mod corect controlul jurisdicțional și, în consecință, propune Curții să **respingă recursurile în integralitatea acestora**.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și

întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al concluziilor [C-201/11 P](#), [C-204/11 P](#) et [C-205/11 P](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708